

ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΠΙΤΙ...

Σταχτοδέλφινο, *Grampus griseus*

Κατάσταση είδους: Τρωτό

Κοινό όνομα	Σταχτοδέλφινο
Επιστημονική ονομασία	<i>Grampus Griseus</i>
Κατάσταση είδους	Τρωτό
Περιγραφή	Θηλαστικό, της οικογένειας των δελφινίδων. Το μέσο ολικό μήκος του δεν ξεπερνάει τα 3,5 μ. και το μέσο βάρος 300-400 κιλά. Τα νεογέννητα έχουν χρώμα σκούρο γκρι αλλά όσο μεγαλώνουν το κορμί τους γεμίζει ουλές.
Τροφή	Κεφαλόποδα
Γεωγραφική κατανομή	Μυρτώο πέλαγος και νότια ως ΒΔ Κρήτη. Β. Σποράδες, Χαλκίδικη
Κύριες απειλές	Παρεμπόμπουσα αλιεία με παραγάδια. Πλαστικά απορρίμματα.
Καθεστώς Προστασίας	Προστατεύεται βάσει της Οδηγίας των Οικοτόπων (92/43/ΕΟΚ).

Το επιστημονικό όνομα του γένους *Grampus* προέρχεται πιθανότατα από τη συνένωση των γαλλικών λέξεων «grand poisson» που σημαίνουν μεγάλο ψάρι. Ο όρος *griseus* είναι λατινικός επιθετικός προσδιορισμός και σημαίνει «γκρίζος».

Το σταχτοδέλφινο ξεχωρίζει για τα **σημάδια στο δέρμα** του ενώ έχει και το **μεγαλύτερο μέγεθος από τα υπόλοιπα δελφίνια**. Το μέσο μήκος του είναι περίπου 3,5 μ. και το μέσο βάρος 300-400 κιλά. Η διατροφή του σταχτοδέλφινου βασίζεται σε καλαμάρια και περιστασιακά σε ψάρια, ενώ για να τραφεί μπορεί να καταδυθεί και σε βάθος 500 μ. Ζει σε βάθη από 200 ως 1700 μ. και σε απόσταση από την ακτή από 1 ως 32 χλμ. Οι περισσότερες γεννήσεις τοποθετούνται την καλοκαιρινή περίοδο, η διάρκεια κύησης είναι 13-14 μήνες ενώ ζει πάνω από 30 χρόνια. Τα κοπάδια τους έχουν συνήθως 10-25 μέλη με μέσο όρο 12 άτομα.

Διαβιεί κυρίως στο Μυρτώο πέλαγος και νότια ως τη ΒΔ Κρήτη, τις Β. Σποράδες και τη Χαλκίδικη. Πρόκειται για γενετικά διαφοροποιημένα ζώα από αυτά που βρίσκονται στον Ατλαντικό ενώ υπάρχουν ενδείξεις διαφοροποίησης και στη Μεσόγειο. Δεν έχουμε πληροφορίες για την αφθονία του συγκεκριμένου είδους

στην Ελλάδα, αλλά από αυτά που γνωρίζουμε είναι λιγότερο άφθονο από το ρινοδέλφινο και το κοινό δελφίνι.

Εικάζεται ότι οι ουλές αποτελούν δείκτη «ποιότητας» των αρσενικών αφού όσες περισσότερες έχει στο σώμα του τόσο πιο ανθεκτικό και δυνατό πρέπει να είναι αυτό έχοντας επιβιώσει από πολλές αψιμαχίες.

Παρόλο που το σώμα του δεν είναι εξίσου υδροδυναμικό και όχι τόσο κομψό όσο των άλλων δελφινιών, το σταχτοδέλφινο δεν στερείται ευκινησίας και χάρη στην κολύμβησή του. Δεν είναι λίγη η ακροβατική συμπεριφορά του κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού. Η ταχύτητα κολύμβησης των σταχτοδέλφινων σε κανονικές συνθήκες μετακίνησης είναι 3-7 χλμ/ώρα δηλαδή λίγο μικρότερη από αυτή των υπολοίπων ειδών δελφινιών. Σε στιγμές επιτάχυνσης στην επιφάνεια φθάνουν και τα 37 χλμ/ώρα ως μέγιστη στιγμιαία ταχύτητα. Στην επιφάνεια αναπνέουν περίπου κάθε 7-15 δευτερόλεπτα και μετά καταδύονται για λίγα λεπτά, με μέγιστο χρόνο τα 30 λεπτά.

Μια **συχνή όσο και περίεργη συμπεριφορά** του σταχτοδέλφινου με άγνωστη ηθολογική σημασία είναι η κάθετη στάση με το κεφάλι κάτω και την ουρά να κινείται εκτός επιφάνειας. Πιο σπάνια τα σταχτοδέλφινια βγάζουν το κεφάλι τους από το νερό για να ελέγξουν την γύρω κίνηση.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΣ: ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Στον Κορινθιακό συναντά κανείς τα ζωνοδέλφινια, αποκλειστικά σε μεικτές ομάδες με τα σταχτοδέλφινια και τα κοινά δελφίνια. Σε άλλες περιοχές του κόσμου, αυτό συμβαίνει περιστασιακά. Αξίζει να σημειωθεί ότι βάσει όλων των ενδείξεων, στον Κορινθιακό πλέον διαβιεί ένα μόνο σταχτοδέλφινιο.

...ΑΣ ΜΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ